

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315225206
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315225206.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: N. D., nar. X.X.XXXX, bytom K., I.. Z. XXX/XX, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 35C/729/2015-12 zo dňa 24.11.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd v celom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľa a nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi a zamestnávateľovi navrhovateľa Duslo, a.s. uložil povinnosť zdržať sa výkonu a uplatňovania zrážok zo mzdy navrhovateľa v prospech odporcu na základe dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých medzi účastníkmi pod č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť v lehote do 60 dní od právoplatnosti uznesenia podať návrh vo veci samej. Odporcovi uložil tiež povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Galanta súdny poplatok z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo výške 33,- Eur do 10 dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, 2, 3 O.s.p., s poukazom na § 551 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu sa súd stotožnil skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v dôsledku čoho už s poukazom na § 76 ods. 4 O.s.p. nemusel ďalšie dôvody uvádzať. Uzavrel, že z obsahu návrhu a pripojených listinných dôkazov je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Súd pritom prihliadol na skutočnosť, že v zmysle § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, sa podľa aktuálneho znenia zakazuje zabezpečenie uspokojenia pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Hoci nie je možné konštatovať, či uvedené ustanovenie bolo platné a účinné v čase podpisu zmluvy (keďže tieto skutočnosti nevyplývajú z návrhu, avšak ani zo žiadostí odporcu o vykonanie zrážok zo mzdy z 10.11.2015), jednoznačne poukazuje na vôľu zákonodarcu poskytnúť ochranu spotrebiteľom voči súdom nekontrolovaným výkonom zrážok zo mzdy a iných príjmov. Už samotná táto hrozba, ako aj navrhovateľom vyslovená pochybnosť o bezvadnosti dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi ním a odporcom, sú tie skutočnosti, ktoré odôvodňujú nariadenie predbežného opatrenia. Pozastavenie vykonávania zrážok na dočasnú dobu nezasiahne do práv odporcu v takej miere, ako by vykonávanie zrážok postihlo navrhovateľa. Až v konaní vo veci samej bude s konečnou platnosťou vyriešené, či dohoda o zrážkach zo mzdy, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. je neplatnou aj pre dôvody uvádzané navrhovateľom. Povinnosť uložená zamestnávateľovi zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy

navrhovateľa v prospech odporcu, je uložená iba predbežným opatrením, pre ktoré je charakteristická jeho dočasnosť a predbežné opatrenie nerieši definitívne vzťahy medzi účastníkmi konania. Súd usúdil, že uloženie povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy navrhovateľa možno od jeho zamestnávateľa, teda inej osoby ako účastníka konania, spravodlivo žiadať, nakoľko tým nebudú jeho práva nijako dotknuté. Podľa názoru súdu navrhovateľ v konaní dostatočne osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi a dôvodnosť svojho nároku predloženými listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že odporca ako veriteľ a navrhovateľ ako dlžník uzavreli zmluvy o revolvingovom úvere a v súvislosti s tým zrejme aj dohodu o zrážkach zo mzdy navrhovateľa. Navrhovateľ v konaní dostatočným spôsobom osvedčil i nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy vo vzťahu k jeho nároku, ktorému sa predbežným opatrením má poskytnúť ochrana. Hroziaca ujma v danej veci spočíva v konaní odporcu, ktorý pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy, ktorých neplatnosti sa navrhovateľ môže domôcť. V dôsledku týchto skutočností je podľa názoru súdu potrebné dočasne upraviť vzťahy medzi účastníkmi, aby sa vo veci samej nevytvoril nezvratný stav a vznik ťažko nahraditeľnej škody. Je taktiež potrebné poukázať na skutočnosť, že nariadením predbežného opatrenia súd nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav právnych vzťahov účastníkov. Rozsah nariadeného predbežného opatrenia pritom zodpovedá významu a rozsahu nároku navrhovateľa, ktorému sa predbežným opatrením poskytuje ochrana.

V zmysle citovaného ust. § 76 ods. 3 O.s.p. súd navrhovateľovi popri nariadení predbežného opatrenia uložil povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol v zmysle § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z., nakoľko navrhovateľ je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) citovaného zákona od platenia poplatku oslobodený. Nakoľko navrhovateľ bol úspešným, má právo na náhradu trov konania, a keďže si ich neuplatnil súd o trovách rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, ako uviedol vo výroku.

Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie odporca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietne a zároveň si uplatnil vyčíslenú náhradu trov právneho zastúpenia v spojení s podaným odvolaním. V prvom rade zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka), a jej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nepredpokladá a ani nevyžaduje. Stotožnenie sa s názorom, že vykonávanie zrážok zo mzdy na základe takejto dohody je nezákonným postupom neobstojí, pretože zákonná úprava tento spôsob zabezpečenia nielen upravuje ako prípustný, ale pre oblasť v spotrebiteľských úveroch ho aj pripúšťa ako jeden z možných (viď aj posledná novela zák. č. 129/2010 Z.z. opätovne schválená 15.12.2005 - po vrátení prezidentom SR). Tvrdí preto, že závery a tvrdenie napádajúce prípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy a jej uplatniteľnosť odporujú relevantnej právnej úprave. V čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, v čase uplatnenia práva na jej základe a ani v súčasnosti nejestvuje zákaz použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Tu odvolateľ odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 2009 sp. zn. 1 M ObdoV 16/2006 a publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 54/2010. Zároveň tvrdí aj to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je právny inštitút, ktorý újinné právo ani neupravuje a ani nezakazuje. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky a ako taký nemôže byť ani neprijateľnou podmienkou. Návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nebola žiadnym spôsobom osvedčená ani bezprostredne hroziaca ujma na strane navrhovateľa a ani nevyhnutnosť predbežnej ochrany. Prvostupňový súd rovnako neuviedol žiadne skutočnosti, na základe ktorých mal uvedené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Poukazuje tiež na Nález Ústavného súdu SR pod sp. zn. IV.ÚS 257/2010, podľa ktorého „v konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia musia byť taktiež rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu, resp. základnému právu na súdnu ochranu. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí mať predovšetkým rovnako ako iné rozhodnutia zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť najmä náležite odôvodnené“. Ak súd dospel k tomu, že navrhovateľ svoj nárok osvedčil, mal uviesť obsah skutočností, ktoré osvedčenie preukazujú. Ak podľa súdu bola osvedčená aj potreba naliehavosti riešenia situácie a nebezpečenstvo hroziacej ujmy, rovnako mal uviesť v čom je naliehavá potreba úpravy vzťahov medzi účastníkmi a v čom spočíva nebezpečenstvo hroziacej ujmy pre navrhovateľa.

Odporca podal odvolanie aj do výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh s tým, že o trovách konania týkajúcich sa predbežného opatrenia má byť rozhodnuté až spolu s rozhodnutím vo veci samej.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu odporcu predložil písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd odvolanie odporcu „zamietol“ a uznesenie o vydaní predbežného opatrenia potvrdil. Odvolanie odporcu považuje za účelové a tendenčné, sledujúce iba záujem odporcu, pričom napadnuté rozhodnutie zisťuje ako právne správne a zákonné, vrátane jeho odôvodnenia. Podľa navrhovateľa vykonávanie žiadosti odporcu na zrážky zo mzdy zamestnávateľom dochádza k uspokojovaniu nárokov odporcu na neprimerané sankcie. Svoje listinné dôkazy, ktoré osvedčujú pravdepodobnosť nároku považuje za dostatočné na vydanie predbežného opatrenia vrátane skutočnosti, že bez okamžitého zásahu súdu je nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy vo vykonávaní zrážok zo mzdy. Vydanie tohto predbežného opatrenia má vzťah k právnemu vzťahu, ktorý bude predmetom konania vo veci samej. Zdôraznil, že z dočasného charakteru predbežných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd dodržať formálny postup určený na dôkazy a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Neuviedol aktuálnu výšku toho, čo má plniť odporcovi, lebo to nevie. O vykonávaní zrážok zo mzdy zamestnávateľom sa dozvedel až pri výplate. Odporca ho s tým neoboznámil a neoboznámil ho ani so žiadnou výzvou na zaplatenie dlhu, neobjasnil mu z čoho sa jeho nároky skladajú. Má obavu z ohrozenia jeho práv, že zrážky zo mzdy sú vykonávané neoprávnené. Zdôraznil pritom, že ide o spotrebiteľský vzťah. Odporca pritom ďalej pokračuje vo svojom konaní aj po podaní odvolania ďalšou dohodou o zrážkach zo mzdy.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné priznať úspech, keďže spôsob rozhodnutia prvostupňovým súdom napadnutým uznesením je správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o osvedčené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhu na nariadenie predmetného predbežného opatrenia, keď prvostupňový súd vykonal osvedčenie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie o návrhu a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvého stupňa vo veci, ktorý na vec právnym spôsobom aplikoval náležité zákonné ustanovenia, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverom súdu prvého stupňa odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu sa žiada dodať už iba nasledovné:

Odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvého stupňa, že v danom prípade boli splnené všetky predpoklady pre nariadenie daného predbežného opatrenia. Predovšetkým bolo potrebné vychádzať zo zistenia nepopretého ani odvolateľom, že vzťah medzi účastníkmi založenými zmluvami o úvere na ktoré sa viažu predmetné dohody o zrážkach zo mzdy je vzťahom spotrebiteľským. Z osvedčeného je potrebné uzavrieť, že predbežne nie je očividne vylúčené tvrdenie navrhovateľa, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatnými právnymi úkonmi, určenia čoho sa mieni domáhať žalobou vo veci samej, a to, či už z dôvodu absencie podpisu týchto dohôd navrhovateľom alebo z dôvodu, že predmetné dohody obsahujú neprijateľné a preto neplatné zmluvné podmienky. Na konečné potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy sú ne/platné, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo a právne vyhodnotiť v základnom konaní. Úspešnosť takejto žaloby ale je predbežne v tomto štádiu konania očividne vylúčená. Odvolací súd je preto toho názoru, že prvý z predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia a to osvedčenie nároku navrhovateľa, ktorý bude uplatňovaný neskôr podanou žalobou, je daný.

Odvolací súd je tiež toho názoru, že bola splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia a to osvedčenie, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, keďže ďalším vykonávaním zrážok zo mzdy (ktoré už pred časom boli zahájené), na základe potenciálne

neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy by mohlo dochádzať na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu na úkor navrhovateľa, k vzniku ujmy na strane navrhovateľa a vzhľadom na rozsah uplatňovaných zrážok a výšku jeho mzdy i k ohrozeniu uspokojovania jeho základných životných potrieb.

S poukazom na vyššie uvedené boli potom splnené podmienky, aby súd návrhu vyhovel a nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne zamedzí vykonávaniu zrážok zo mzdy navrhovateľa a tým bolo i dôvodným napadnuté uznesenie potvrdiť a to i v odvolaní odporcu napadnutej časti o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia s poukazom na to, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh odporcom vyplýva z ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch aplikovaných prvostupňovým súdom v preskúvanom uznesení a táto je rozdielna od povinnosti na náhradu trov konania podľa § 145 O.s.p.

Keďže základné konanie vo veci samej dosiaľ neprebíha a navrhovateľovi prvostupňový súd napadnutým uznesením uložil povinnosť podať návrh vo veci samej až v lehote do 60 dní od právoplatnosti uznesenia o predbežnom opatrení, pričom takýto návrh napokon ani nemusí byť podaný, o náhrade trov takéhoto konania o nariadenie predbežného opatrenia je potrebné rozhodnúť v tom rozhodnutí, ktorým sa takéto konanie končí. Prvostupňový súd preto správne v preskúvanom uznesení rozhodol i o náhrade trov konania o nariadenie predbežného opatrenia.

Nadväzne tiež odvolací súd rozhodol o náhrade trov tohto odvolacieho konania s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní fakticky úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si ju návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.